

Wizja na wyznaczony czas

Deszcz Prawdy

„Błogosławiony ten, kto wytrwa i dożyje do tysiąca trzystu trzydziestu pięciu dni” — Dan. 12:12.

Wiedza o tych rzeczach i oznaki, że są one blisko, u drzwi, powinny wywierać silny wpływ na wszystkich, lecz szczególnie na poświęcone dzieci Boże ubiegające się o nagrodę boskiej natury [...].

Abyś mógł otrzymać tę wiedzę i moc, której udzielenie Bóg oferuje każdemu zawodnikowi biegnącemu po niebiańską nagrodę, będziesz na pewno poddany próbie sprawdzającej szczerość ślubów poświęcenia. Poświęciłeś Panu cały swój czas, wszystkie talenty. Teraz chodzi o to, ile z tego oddajesz. Czy chcesz nadal, zgodnie z przymierzem poświęcenia się, chętnie porzucić wszystko?”

(*Boski Plan Wieków*, s. 346).

Marcin Luter oraz inni reformatorzy, tacy jak Jan Hus, Jan Kalwin, John Wycliffe i Huldrych Zwingli, przywrócili niektóre prawdy Ewangelii, które zostały zniekształcone w okresie panowania papieństwa. Te przebiegły prawdy przyczyniły się do szerszego oczyszczenia doktrynalnego w XVII-XIX wieku. Gdy powstawały Stany Zjednoczone, pojawiła się atmosfera wolności religijnej. Jak wspomniano we wcześniejszym artykule, William Penn nadzorował założenie amerykańskiej Wspólnoty Pensylwanii, która miała stanowić schronienie dla mniejszości religijnych. Spośród 42 książek i broszur, które napisał, *Sandy Foundations Shaken* [Chwiejny Fundament Zburzony] i *No Cross, No Crown* [Bez krzyża nie ma korony] ponownie analizowały poglądy na temat natury Boga oraz celu poświęcenia.

Do połowy XIX wieku odzyskano siedem kluczowych doktryn, choć nie zostały one jeszcze w pełni dopracowane:

1. Biblia jako jedyny autorytet duchowej prawdy.
2. Zbawienie przez wiarę w okupową ofiarę Chrystusa.
3. Kapłaństwo wszystkich wierzących.
4. Nieśmiertelność jako dar od Boga dla wiernych.
5. Sen duszy aż do zmartwychwstania.
6. Poświęcenie i chrzest dorosłych.
7. Drugie osobiste przyjście Chrystusa w celu skompletowania Kościoła i ustanowienia Królestwa na ziemi.

Jednak żaden z reformatorów nie przeprowadził gruntownego, spójnego i systematycznego badania tych doktryn biblijnych. W 1879 roku wizja Charlesa Russella przerodziła się w ruch Badaczy Pisma Świętego, którym kierował przez 37 lat. Pastor Russell pozostawił po sobie duchowe dziedzictwo i zaangażowanie, które dotarło do każdego zakątka świata na początku XX wieku. Jego pisma przetłumaczono na niemal 7000 języków. Szacuje się, że wygłosił ponad 30 000 kazań i napisał ponad 50 000 stron tekstu. Misje zagraniczne, które założył, miały status równorzędny z tymi w Stanach Zjednoczonych. W trakcie jego służby Międzynarodowe Stowarzyszenie Badaczy Pisma Świętego stało się znaczącą siłą przemian w świecie chrześcijańskim.

Służba pastora Russella koncentrowała się głównie na wypełnianiu biblijnych proroctw czasowych oraz na nadejściu wieku, w którym zostanie ustanowione od dawna obiecane Królestwo Boże. Jego nauczanie docierało do tych, którzy byli gotowi poświęcić swoje życie, kroczyć śladami Jezusa i uznawać Biblię za jedyny autorytet. Sześć tomów jego autorstwa, zatytułowanych *Wykłady Pisma Świętego*, nosiło podtytuł: *Podręcznik dla Badaczy Pisma Świętego*.

Tło poselstwa Żniwa

We wprowadzeniu do „Strażnicy Syjońskiej i Zwiastuna Obecności Chrystusa” z 1879 roku pastor Russell zauważył, że nadszedł czas na odświeżenie prawdy, która została zagubiona w ciemnym okresie trwającym 1260 lat. Wyraził uznanie dla dziewięciu osób, których pisma na temat Biblii zainspirowały go do „zebrania” i „skompilowania” tej prawdy w sposób publiczny. Napisał: „Jestem badaczem Biblii od chwili, gdy po raz pierwszy zwróciłem moją uwagę na drugie przyjście naszego Pana Jonas Wendell, kaznodzieja Adwentystów Drugiego Przyjścia, około roku 1869, który wówczas głosił, że spalenie świata nastąpi w 1873 roku”.

Wendell pojawił się na scenie po wydarzeniu znanym jako „wielkie rozczarowanie”. Około 1831 roku William Miller, na podstawie swojego studium Księgi Daniela, doszedł do wniosku, że Jezus powróci „około roku 1843”. Oparł się na okresie panowania papieństwa, który trwał od 538/539 do 1798/1799 roku, co odpowiadało 1260 dniom z Księgi Daniela 12. Zakładano, że 1290 dni kończy się w tym samym czasie, co sugerowało, iż 1335 dni zakończy się w 1843 roku. Jak jednak wykazała chronologia, jeśli 1260 i 1290 lat zaczęły się w tym samym momencie, to 1335 lat zakończyłoby się w 1874 roku. Zwolennicy Millera zostali nazwani „wychodzącymi” (ang. „comeouters”) z powo-

du ich odejścia od ortodoksyjnych wierzeń. Przeciwnicy atakowali Millera, nazywając go heretykiem, schizmatykiem, osobą niemoralną, przeszkadzającą, nieamerykańską, a nawet obłąkaną. Choć istniało wielu innych znanych ewangelistów, tylko Miller obstawał przy rychłym, osobistym powrocie Chrystusa. W 1839 roku dołączył do niego Joshua Himes.

Po Wielkim Rozczarowaniu Jonas Wendell rozpoczął badania nad chronologią biblijną, głosząc swoje odkrycia w Ohio, Pensylwanii, Wirginii oraz Nowej Anglii. Pod koniec lat sześćdziesiątych XIX wieku doszedł do wniosku, że powrót Chrystusa nastąpi albo w 1868 roku, albo w latach 1873–1874. Kiedy lata 1868–1869 minęły bez wydarzeń, opublikował dzieło zatytułowane *The Present Truth, or Meat in Due Season* [Obecna prawda, czyli pokarm na czas słuszny], w którym stwierdził, że drugie przyjście nastąpi w 1873 roku.

Pastor Russell kontynuował w dodatku z 1879 roku: „Bracia George Storrs, Henry Dunn i inni głosili i pisali o »czasach naprawienia wszystkich rzeczy, o których Bóg mówił przez usta wszystkich swoich świętych proroków« (Dzieje Ap. 3:21) oraz o tym, że »w przyszłych wiekach Bóg okaże nadzwyczajne bogactwo swojej łaski«. [...] inni z kolei dostrzegali i nauczali o dwóch etapach drugiego przyjścia, a mianowicie o niezauważalnym przyjściu po swoją obłubienicę i o Jego pojawieniu się, kiedy »i my ukażemy się z Nim w chwale«. Aby nikt nie pomyślał, że te stwierdzenia są niepoparte faktami, pozwolę sobie przytoczyć tutaj fragmenty pism na ten temat autorstwa pastora Josepha Seissa. »The Last Times«, dzieło wydane przez niego w 1856 roku” – co pastor Russell następnie uczynił.

George Storrs

George Storrs urodził się 13 grudnia 1796 roku w Lebanon, w stanie New Hampshire. Był synem pułkownika Constanta Storrsa, kołodzieja służącego w armii rewolucyjnej, oraz jego żony, Lucindy Howe. W wieku 19 lat został kongregacjonalistą, jednak później dołączył do Metodystycznego Kościoła Episkopalnego, gdzie rozpoczął głoszenie kazań w wieku 28 lat. W 1837 roku, podczas podróży pociągiem, natknął się na broszurę autorstwa Henry’ego Grewa, która poruszała kwestie warunkowej nieśmiertelności oraz piekła. Przez trzy lata Storrs samodzielnie badał te zagadnienia. Rozczarowany brakiem zainteresowania ze strony innych duchownych, w 1840 roku postanowił zrezygnować z członkostwa w kościele, czując, że nie może pozostać wierny Bogu, jeśli w nim pozostanie.

Storrs nawiązał współpracę z Williamem Millerem oraz Joshuą V. Himesem. W 1843 roku rozpoczął publikację „Bible Examiner” [„Badacz Biblii”], którą wydawał nieregularnie aż do 1879 roku. Większość jego publikacji skupiała się na stanie i losie zmarłych. W 1847

roku opublikował *Six Sermons* [Sześć Kazań], w których poruszył m.in. takie tematy jak: „Zapytanie: Czy źli są nieśmiertelni?” oraz „Czy zmarli mają świadomość?” (Źródło: *Biography of George Storrs*, The Granite Monthly, magazyn stanu New Hampshire, lipiec 1883).

Henry Dunn

Cztery artykuły autorstwa Henry’ego Dunna zostały opublikowane w „Zion’s Watch Tower” (reprinty: strony 644, 649, 653 i 796). Wszystkie pochodzą z jego książki *The Study of the Bible* [Studium Biblii], wydanej w 1871 roku.

Inne publikacje Dunna, z których niektóre zostały wydrukowane, to: „Przeznaczenie rasy ludzkiej”, „Fakty, nie bajki: krótkie uwagi o »Literaturze i dogmacie« Matthew Arnolda, Esej w kierunku lepszego zrozumienia Biblii” oraz wspomniane „Studium Biblii”.

Joseph Seiss

Książka *The Last Times and the Great Consummation* [Ostatnie czasy i wielkie dopełnienie] została po raz pierwszy opublikowana w 1856 roku. Zawierała studia biblijne na temat takich zagadnień jak: „Zaproponowany temat – Zastosowanie Mateusza 24 – Uodowodniony powrót Chrystusa – Znaczenie tematu”, „Przyjście Chrystusa w odniesieniu do innych wydarzeń – Tysiąclecie – Skorygowane błędne poglądy – Adwent poprzedzający tysiąclecie”, „Restytucja wszystkich rzeczy”, „Koniec świata”, „Spalenie świata według św. Piotra” oraz „Zniesienie przekleństwa”. Seiss (1823–1904) był nie tylko gorącym zwolennikiem teorii dyspensacji, czyli etapów w Boskim planie zbawienia, ale również znanym badaczem piramidologii. Jego najbardziej znane dzieło to: *The Great Pyramid of Egypt: A Miracle in Stone – Secrets and Advanced Knowledge* [Wielka Piramida Egiptu: Cud w kamieniu – Sekrety i zaawansowana wiedza], (1877), które uważane jest za podstawowe dzieło piramidologii.

Christopher Bowen

... został również wymieniony w dodatku do „Zion’s Watch Tower” z 1879 roku. Pastor Russell napisał: „Chronologia, która pokazuje na podstawie Pisma, że 6000 lat od Adama zakończyło się w 1873 roku, została – jak wierzę – po raz pierwszy wydobyta z Biblii, uporządkowana i wydrukowana przez pastora Bowena z Anglii i jest tam znana jako »chronologia Bowena«”.

W 1849 roku Bowen opublikował broszurę zatytułowaną *Things to Come Practically Enquired Into* [Rzeczy przyszłe zbadane w praktyczny sposób]. Dodatkowo wniósł istotny wkład w dzieło Edwarda Elliotta pt. *Horae Apocalypticæ* [Godziny Apokalipsy], przyczyniając się do stworzenia tabeli chronologicznej, która została zamieszczona w tomie 4 na stronie 709 (wy-

danie z 1862 roku).

Elliott najwyraźniej wprowadził pewne poprawki do tej tabeli, co zostało opisane w odniesieniu pastora Russella oraz na podstawie treści, które pierwotnie ukazały się w tomie 2 *Wykładów Pisma Świętego* zatytułowanym *Nadszedł czas*.

Dozwoleństwo zła jako klucz do zrozumienia

„To, co było, znowu będzie, a co się stało, znowu się stanie: nie ma nic nowego pod słońcem” (Kazn. 1:9). „To, co jest, było już dawno, a to, co będzie, też już jest od dawna; bo Bóg przywraca to, co przeminęło” (Kazn. 3:15).

Grzech stanowi część Bożego planu. Przez ostatnie 2000 lat Bóg przygotowuje człowieka do życia, które zostało utracone w wyniku upadku Adama. Doktryna dozwoleństwa zła jest unikalna wśród Badaczy Pisma Świętego i nie ma sobie równych, jeśli chodzi o wyjaśnienie, dlaczego na świecie występują złe rzeczy. Współcześni kaznodzieje podejmowali próby tłumaczenia ludzkiego cierpienia, jednak często brakowało im głębszego zrozumienia. Jak zauważa organizacja Focus on the Family w 1977 roku: „Prawdopodobnie jednym z największych wyzwań, przed którymi stoi chrześcijaństwo i chrześcijanie, jest rzeczywistość zła i cierpienia. Nawet wielcy myśliciele bywają zdezorientowani pozorną sprzecznością między istnieniem kochającego Boga a faktem istnienia zła”.

Po ataku na World Trade Center 11 września 2001 roku Billy Graham starał się pocieszyć swoich słuchaczy, poruszając temat „tajemnicy i rzeczywistości zła”. Powiedział: „Byłem setki razy pytany, dlaczego Bóg pozwala na tragedie i cierpienie. Muszę przyznać, że nie znam odpowiedzi. Muszę przyjąć wiarę, że Bóg jest suwerenny oraz że jest Bogiem miłości, miłosierdzia i współczucia – nawet w obliczu cierpienia”.

Jednak pastor Charles Taze Russell, w swoim pierwszym publicznym przesłaniu – „The Watch Tower and Herald of Christ's Presence” opublikowanym w 1879 roku, poruszył temat *Dlaczego zło zostało dozwolone*.

„Przyjmujemy za pewnik to, co choroba, śmierć, występki oraz społeczeństwo ukazują w sposób tak wyraźny i bolesny – mianowicie, że zło istnieje. Jego istnienie przypisuje się w Piśmie Świętym diabłu. Zło trwa, ponieważ trwa moc Szatana. Będzie obecne przez cały ten wiek, gdyż »diabeł jest księciem [władcą] tego świata« [tego wieku]. Będzie rządził tak długo, jak tylko będzie mógł, lub aż zostanie związany. Nie może być związany, dopóki ktoś silniejszy od niego nie odbierze mu władzy. Bóg oczywiście może go kontrolować, a o

Jezusie napisano: »Dana Mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi«. Mimo że Chrystus dysponuje wszelką mocą, z mądrych powodów nie zdecydował się jej używać, pozwalając, by zło panowało i w pewnym stopniu kontrolowało świat, a także pozwalając diabłu być »księciem tego świata« w obecnym czasie. Nadchodzi jednak czas, gdy »On weźmie swą wielką moc i zacznie panować«, wywyższając swój Kościół i obdarzając go »władzą nad narodami«. Wówczas Kościół, zamiast – jak obecnie – »być poddanym władzom, które są«, »będzie rządził narodami«. Kiedy nastąpi ten moment przejścia kontroli? Gdy Kościół Ewangelii, »Jego ciało«, Eklezja, zostanie dopełniony. Zło jest obecnie dozwolone, aby »doświadczać waszej wiary« i udoskonalać świętych. Ten czas zbiega się z brzmieniem siódmej trąby (Obj. 11:15). Wówczas tajemnica Boża [Kościół] zostanie dopełniona, a »królestwa tego świata staną się królestwami naszego Pana i Jego Pomazańca« [Kościół]”.

Boski Plan Wieków, tom 1 *Wykładów Pisma Świętego*, ujawnia wiele innych prawd, które wcześniej były ukryte, a które teraz zostały objawione podczas Żniwa Wieków Ewangelii. Wśród poruszanych tematów znajdują się m.in.: „Noc grzechu na ziemi zakończy się porankiem radości”, „Dozwoleństwo zła i jego związek z Bożym planem” oraz „Okup i restytucja”. W latach 1879-1916 opublikowano pięć dodatkowych tomów: *Nadszedł czas*, *Przyjdź Królestwo Twoje*, *Bitwa Armagedonu*, *Pojednanie między Bogiem a człowiekiem* oraz *Nowe Stworzenie*.

Na całym świecie opublikowano ponad 8 milionów tomów *Wykładów Pisma Świętego*. Kazania pastora Russella ukazywały się co tydzień w ponad 1000 gazet.

Kończąc temat osób i wydarzeń, które utorowały drogę do obfitej publikacji prawd Żniwa, pozostawiamy następującą myśl z artykułu *Łaska dla pokornych* opublikowanego w 1905 roku: „Zachęcamy każdego czytelnika naszych publikacji, aby był świadkiem, że autor nigdy nie chełpił się swoją mądrością ani oryginalnością – ani w sferze publicznej, ani prywatnej. Chlubimy się prawdą i zamierzamy to kontynuować, podkreślając, że żadne ludzkie filozofie nie dorównują jej błyszczącemu, elektrycznemu blaskowi. Nigdy jednak nie twierdziliśmy, że jesteśmy jej twórcami” (Reprint 3595).

Ze *Słów przestrogi* (1913): „W »Wykładach Pisma Świętego« sklasyfikowaliśmy różne nauki Jezusa, apostołów i proroków w formie odrębnych studiów oraz tematów. To właśnie mieliśmy na myśli, gdy w jednej z dawnych Strażnic oświadczyliśmy, że każdy, kto czyta Wykłady Pisma Świętego, tak naprawdę zgłębia Biblię – w uporządkowanej, tematycznej formie. Nigdy nie przedstawialiśmy niczego jako pochodzącego od nas samych. We wszystkich przypadkach nasze rozważania

opierały się na Pismach Świętych, od których są zależne i na których się opierają.

Z nasion zasianych w XVI wieku wzrosła biblijna prawda, która dziś jest dostępna na każdym kontynencie. Głosmy tę prawdę, przynosząc nadzieję innym, i gromadźmy się, aby wspierać tych, którzy zostali powołani do poświęcenia swojego życia głoszeniu prawdziwej Ewangelii. Trwajmy, przywdziewając pełną zbroję Bożą (Efezj. 6:13-18), szukając i służąc prawdziwym naśladowcom Chrystusa (Mar. 8:34). Pocieszajmy świat, który jest rozdarty przez zło, ogłaszając, że zbliża się chwalebne Królestwo, a zmartwychwstanie wszystkich, którzy kiedykolwiek żyli, zdominuje wiadomości. Gdy Kościół zostanie dopełniony, Bóg zainterweniuje na wielką skalę (Obj. 7:3).

Kończymy to wydanie ostatnimi słowami z rozdziału pierwszego, tomu pierwszego Wykładów Pisma Świętego, zatytułowanego „Noc grzechu na ziemi zakończy

się porankiem radości”: „W Wieku Chrześcijańskim niektórzy święci, studiując tę symboliczną księgę, usiłowali zrozumieć przyszłość Kościoła. I bez wątpienia wszyscy, którzy ją czytali i zrozumieli choć część jej nauk, byli błogosławieni zgodnie z daną obietnicą (Obj. 1:3). Dla takich owa księga coraz bardziej się otwierała, a w dniach Reformacji dla Lutra stanowiła ważną pomoc w stwierdzeniu, iż papieństwo, którego był sumiennym duszpasterzem, było istotnie wspomnianym przez apostoła »Antychrystem«, którego historia, jak dziś widzimy, stanowi dużą część tego proroctwa.

Tak więc stopniowo Bóg odkrywa swoją Prawdę oraz objawia niezmierzone bogactwa swej łaski. W następstwie tego ilość światła na czasie jest dziś o wiele większa niż kiedykolwiek indziej we wcześniejszych okresach historii Kościoła”.

Griebs Len (USA)